

בבית המשפט העליון

ע"פ 8944/16

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המערער: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
בתפ"ח 35832-07-14 שניתן על ידי כבוד השופטים ר' לורך,
צ' דותן ו-ד' עטר

בשם המערער: עו"ד אבי כהן

בשם המשיבה: עו"ד ארז בן ארויה

בשם שירות המבחן: גב' ברכה וייס

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונח בפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (תפ"ח 35832-07-14, כבוד השופטים ר' לורך, צ' דותן ו-ד' עטר). הערעור מופנה כנגד רכיב המאסר בפועל בלבד – 3 שנים.

המערער הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בריבוי עבירות של מעשים מגונים בשתי קטינות שטרם מלאו להן 14 שנים ובריבוי עבירות של ניסיון אונס באחת הקטינות בין השנים 1996-1998. סיפור המעשה הוא שהמערער, יליד 1960, התגורר עם משפחתו בשכנות לשתי המתלוננות, אחיות שבעת ביצוע העבירות היו בנות 8-10 (להלן: קטינה א' וקטינה ב'). על פי האישום הראשון, במספר לא מועט

של מקרים, כאשר המתלוננות שיחקו עם ילדי המערער בדירתו, המערער משך את קטינה א' לחדר בדירה, שם הושיבה על ברכיו ולעתים אף נגע באיבר מינה. חלק מן המקרים התרחשו חרף התנגדותה המפורשת של קטינה א'. על פי האישום השני, בהזדמנויות שונות המערער משך את קטינה ב' לשירותים, ונגע בחזה שלה ובאיבר מינה. במקרים שונים הוא אף ניסה להחדיר אצבעותיו לאיבר מינה, בניגוד לרצונה. במקרה אחר המערער הפשיל את מכנסיו והניח את ידה של קטינה ב' על איבר מינו, בניגוד לרצונה. על המערער הוטל, כאמור, עונש מאסר בפועל של שלוש שנים, עונשי מאסר על תנאי ופיצוי.

במסגרת הערעור, המערער טוען כי עונש המאסר בפועל חמור מדי, ונכון להמירו בעונש מאסר בדרך של עבודות שירות בלבד. לחילופין, יש להעמיד את עונש המאסר על 12 חודשי מאסר בפועל בלבד. זאת, לנוכח הצטברות הנסיבות החריגות בעניינו. ראשית, העבירות בוצעו לפני שנים רבות, ובמשך התקופה שחלפה מביצוען הוא לא עבר עבירות נוספות ואף השתלב בהליך טיפולי ייעודי לעברייני מין. כמו כן, המערער הודה בחקירתו בביצוע העבירות, ושילם את הפיצוי שהוטל עליו. עוד נטען לנסיבות משפחתיות מיוחדות שמצדיקות הקלה בעונש – אשת המערער חולה במחלת נפש פעילה, ולזוג שמונה ילדים, שאחד מהם חולה במחלה קשה. המשיבה, מצדה, מדגישה כי הנסיבות הייחודיות למקרה היו ידועות לבית המשפט המחוזי בעת מתן גזר הדין, וניכר כי הוא התחשב בנתונים אלה בעת קביעת העונש.

2. בית משפט זה שב וציין כי עבירות מין בקטינים הינן מן העבירות החמורות שבספר החוקים. התכלית החברתית והמוסרית ביסוד דיני העונשין גוזרת כי עלינו להגן על שלומם ושלמותם הגופנית והנפשית של קטינים חסרי ישע. לנוכח זאת, על בית המשפט לגזור עונשי מאסר הולמים ומשמעותיים על עברייני מין, גם במטרה להעביר מסר ציבורי חד משמעי באשר לחומרת העבירה וכדי להרתיע עברייני מין פוטנציאליים (ראו לדוגמא: ע"פ 9478/11 פלוני נ' מדינת ישראל (4.9.2014); ע"פ 2336/15 פלוני נ' מדינת ישראל (10.1.2017)).

במקורנו, אכן נסיבותיו האישיות של המערער ייחודיות הן. הוא הורשע בחלוף שנים רבות מעת ביצוע העבירה, שנים שבהן ניהל אורח חיים נורמטיבי. בנוסף, אשתו של המערער סובלת ממחלת נפש והמערער לוקח חלק בגידול ילדיו הקטינים. נתונים אלה דורשים התחשבות בעת גזירת העונש, והם אכן נשקלו על ידי בית המשפט המחוזי (ראו: פסקאות 66-68 לגזר הדין). זאת, כאשר עונשו של המערער הועמד על שלוש

שנות מאסר, עונש המצוי ברף התחתון של מתחמי הענישה שנקבעו ביחס לשני האישומים – וזאת מבלי להביע עמדה אם לא היה מקום לקבוע מתחמי ענישה חמורים יותר. כמו כן, הוחלט כי העונשים בגין שתי העבירות ירוצו בחפיפה מלאה זה לזה. לכך יש להוסיף כי המסמכים הרפואיים שהוצגו בדיון בפנינו אינם במהותם נתונים חדשים, אלא הם מהווים ביסוס נוסף לנסיבות המשפחתיות של המערער, שהוכרו על ידי בית המשפט המחוזי בגזר דינו. אין די בהם כדי לשנות את קביעותיה של הערכאה הדיונית.

יתרה מזאת, אל מול הנסיבות האישיות שפורטו לעיל, יש להעמיד את חומרת העבירות שבוצעו. המערער, לאורך תקופה של כשנתיים, ביצע מעשים מגונים מרובים בקטינות בנות 8-10 וכן ניסיונות רבים לאנוס את אחת הקטינות. לכך יש להוסיף את ההתרשמות העולה מתסקיר נפגעות העבירות לפיה העבירות הותירו במתלוננות פגיעה ברורה וקשה גם בחלוף השנים. בשל חומרת המעשים ולנוכח חלקו של בית המשפט במאבק נגד ניצול מיני של קטינים, ניכר כי יש להטיל עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית. בראיה זו, ועם כל ההבנה למצבה האישי המורכב של משפחת המערער, העונש אינו חמור יתר על המידה.

אכן, התקופה שחלפה מיום ביצוע העבירה הינה ארוכה והמערער חפץ לדאוג לשני ילדיו הקטינים, שהצעיר מבניהם הוא בן 14. מהצד האחר, הנזק שנגרם בביצוע עבירות כאלו, וכך גם כאן על פי תסקיר קורבנות העבירה, נמשך לאורך שנים ועד לימינו. הפגיעה מותירה צלקות נפשיות המשליכות על התפקוד הנורמטיבי של הנפגע. בהיבט המעשי שקלנו גם זאת: המקרה אינו מתאים לאי הטלת עונש מאסר בפועל או לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות. אף אם נקבל כי ניתן להקל במידת מה בעניין העונש, הרי התקופה בכל מקרה תחייב עריכת סידור לבני משפחת המערער ובא כוח המדינה ציין בפנינו כי שירות הרווחה מצוי בתמונה. על רקע כל אלה, ולנוכח העובדה כי בית משפט קמא שקל את השיקולים הרלוונטיים ונתן ביטוי להם באורך תקופת המאסר שקבע, נראה כי דין הערעור להידחות.

3. סוף דבר, הערעור נדחה.

4. על המערער להתייצב לתחילת ריצוי עונשו בבימ"ר הדריים, ביום 10.1.2018 לא יאוחר מהשעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס בטלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

ניתן היום, ל' בכסלו התשע"ח (18.12.2017).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט